

# نقد در حاشیه

احمدزیدآبادی /

پاسخ به نقدهای نشریافته از داود مهدوی زادگان در شماره یک «برداشت اول»



من متن آقای مهدوی زادگان را خواندم. به نظرم ربط چندانی به نوشته من ندارد و موضوع را در ساحت فلسفی و کلامی مطرح کرده است. طبعاً اگر فردی به خداوند باور داشته باشد، تمام عالم هستی را تجلی وجود او و به نوعی قدسی می بیند. در این نگاه قدسیت منحصر به این چیز یا آن چیز و این حکومت یا آن حکومت نیست بلکه شامل تمام جنبه های خلق الهی می شود.

اما اینکه ما امور دنیوی از جمله قدرت و دولت را به دو دسته قدسی و غیرقدسی تقسیم کنیم، و آنچه از آن خودمان است قدسی و آنچه از آن دیگران است غیرقدسی بنامیم، همان مشکلاتی را دارد که در نقد سخن آقای رئیسی مطرح کرده ام.

دولت می تواند عادل یا ظالم، کارآمد یا ناکارآمد، متکی به رأی اکثریت یا اقلیت، پاک یا فاسد و دوگانه هایی از این قبیل یا میانه آن ها باشد اما قدسی و غیر قدسی کردن دولت و قدرت، حرفی خطرناک و معمولاً به منظور جواز دینی قلع و قمع منتقدان و مخالفان آن مطرح شده و در ادبیات قرآنی و سیره پیامبر(ص) و امام علی(ع) دیده نمی شود.

به نظرم آن نقد که عمدتاً به حاشیه رفته، بیش از این پاسخ نمی طلبد. در پناه خدا تندرست باشید.